

2101**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 25 sierpnia 2004 r.

w sprawie zakresu znajomości języka polskiego przez lekarzy weterynarii niebędących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, sposobu i trybu przeprowadzania egzaminu z języka polskiego oraz wysokości opłaty za ten egzamin

Na podstawie art. 2g ust. 7 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 187, poz. 1567, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 59, poz. 532 i Nr 208, poz. 2018 oraz z 2004 r. Nr 11, poz. 95.

§ 1. Zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie przez lekarzy weterynarii niebędących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, niezbędny do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, obejmuje umiejętność:

- 1) rozumienia tekstu pisanego, umożliwiającą w szczególności korzystanie z fachowej literatury i piśmiennictwa oraz przepisów regulujących wykonywanie zawodu;
- 2) porozumiewania się z posiadaczami zwierząt, na rzecz których są świadczone usługi, lekarzami weterynarii i osobami wykonującymi zawody me-

dyczne, w szczególności przeprowadzania wywiadów lekarsko-weterynaryjnych, udzielania przystępnych i zrozumiałych porad oraz informacji, przekazywania danych o leczonych zwierzętach oraz czynnego uczestniczenia w konsultacjach, poradach i szkoleniach zawodowych;

- 3) pisania, w szczególności prowadzenia dokumentacji wymaganej przy wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii, w tym wystawiania skierowania do zakładu leczniczego dla zwierząt i skierowania na badania diagnostyczne i konsultacje, wystawiania recept oraz wydawania zaświadczeń, opinii i orzeczeń lekarsko-weterynaryjnych.

§ 2. 1. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, zgodnie z ustalonym rocznym harmonogramem, przeprowadza egzamin z języka polskiego dla lekarza weterynarii niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na jego pisemny wniosek.

2. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna zawiadamia lekarza weterynarii o terminie i miejscu zdawania egzaminu nie później niż na 14 dni przed terminem egzaminu.

§ 3. 1. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna powołuje czteroosobową komisję egzaminacyjną, w której skład wchodzi lekarze weterynarii wyróżniający się wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym i co najmniej jedna osoba, która posiada ukończone studia wyższe na kierunku filologia polska.

2. Komisja egzaminacyjna wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i sekretarza.

§ 4. 1. Zadania i testy egzaminacyjne oraz ich zestawy przygotowuje komisja egzaminacyjna.

2. Zestawy zadań i testów egzaminacyjnych zatwierdza przewodniczący komisji egzaminacyjnej, opatrując każdy z nich datą, podpisem i pieczęcią imienną.

3. Zadania i testy egzaminacyjne oraz ich zestawy są przygotowywane, przechowywane i przekazywane w warunkach uniemożliwiających ich nieuprawnione ujawnienie.

§ 5. 1. Egzamin obejmuje:

- 1) sprawdzian pisemny, który polega na sprawdzeniu umiejętności rozumienia ze słuchu;
- 2) sprawdzian testowy, który polega na sprawdzeniu poprawności gramatycznej w posługiwaniu się językiem polskim;
- 3) sprawdzian ustny, który polega na sprawdzeniu umiejętności rozumienia tekstów pisanych;
- 4) sprawdzian praktyczny, który polega na sprawdzeniu umiejętności formułowania wypowiedzi pisemnej.

2. Do zdania egzaminu niezbędne jest uzyskanie z każdego ze sprawdzianów co najmniej 55 % punktów możliwych do uzyskania.

3. Wyniki sprawdzianów oraz wynik egzaminu wpisuje się do protokołu, o którym mowa w § 6.

§ 6. Z przebiegu egzaminu sekretarz komisji egzaminacyjnej sporządza protokół, który podpisują przewodniczący i członkowie komisji.

§ 7. Lekarz weterynarii, który nie zdał egzaminu, którego egzamin został przerwany albo który nie zgłosił się na egzamin w wyznaczonym terminie lub odstąpił od egzaminu, może ponownie przystąpić do egzaminu.

§ 8. 1. Opłata za egzamin wynosi 1 000 zł.

2. W szczególnych przypadkach Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, na wniosek lekarza weterynarii, może zwolnić go z opłaty za egzamin częściowo lub całkowicie.

3. Opłatę za egzamin wnosi się przed dniem rozpoczęcia egzaminu.

§ 9. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wydaje lekarzowi weterynarii, który zdał egzamin, zaświadczenie według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia 25 sierpnia 2004 r. (poz. 2101)

WZÓR

.....
(pieczęć Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej)

Zaświadczenie

**o zdaniu przez lekarza weterynarii niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej
egzaminu z języka polskiego**

Pan/Pani syn (córka)
(imię ojca)

urodzon...
(data i miejsce urodzenia)

obywatel(ka) posiadając... dyplom lekarza weterynarii

nr wydany w dniu

przez

zdał(a) egzamin z języka polskiego przed komisją egzaminacyjną, powołaną na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu znajomości języka polskiego przez lekarzy weterynarii niebędących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, sposobu i trybu przeprowadzania egzaminu z języka polskiego oraz wysokości opłaty za ten egzamin (Dz. U. Nr 205, poz. 2101).

.....
(miejscowość i data)

.....
pieczęć urzędowa

.....
(podpis Prezesa
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej)